Претплата за Србију:
На годину 18. динара
На пола године 9. дин.
Тромесечно 4·5 динара
месечно 1·50 Одинар
За иностранство: На годину 36 дин., за пола године 18 дин., тромесечно 9 дин., месечно — — 3 динара — —
Број 5 пара

НОВОСТИ

Огласи по погодби
Припослане изјаве и исправке од петитног реда на првој страни 3 динара, на трећој 2 дин.
Рукописи се не враћају.
Неплаћена писма не примају се
Број 5 пара

БРОЈ 548 | ВЛАСНИК и ДИРЕКТОР МИЛАН П. САВЧИЋ | НИШ ЧЕТВРТАК 15. ОКТОБРА 1915. ГОДИНЕ | ГОДИНА III

Наши специјални извештаји

Румунија ће ући у акцију

Ниш, 13. октобра.

Према нашим информацијама, црпеним из поузданих извора, из Румуније су стигли извештаји да је питање уласка Румуније у акцију два до три дана. Споразум је учинио нове предлоге и Румунији и Грчкој.

ПРОПУШТАЊЕ МОМЕНАТА

Сада је јасна намера балканских неутралних држава. Оне чекају погодне моменте па да своју неутралност, за што мање жртава скупље продаду. Наравно, ми и не претпостављамо да се иза грчке и румунске неутралности сакрива оно што се крило иза бугарске неутралности. Румунија и Грчка још нису убеђене у дефинитивну победу Четворног Споразума, те с тога сматрају да је за њих корисно ако се не ангажују против Централних Сила, које би им наградиле и неутралност. Та неизвесност, нема сумње, највише утиче на резервисаност ових двеју балканских држава, које иначе национални интереси гоне у друштво Сила Четворног Споразума.

Ма како изгледало ово гледиште оправдано, ми ипак сматрамо да је погрешно и да се може једног дана љуто осветити оним грчким и румунским државницима, који га, противно жељи народних маса, спроводе више од године дана. Ова опрезност Румуније и Грчке претвара се у страх услед чега се губи хладнокрвност и присебност за процену ситуације. До сада су и Грчка и Румунија тако колебљиве пропустиле више момената, који би решавајући утицали на исход рата у корист Четворног Споразума, што би им донело огромне користи.

Треба се само сетити руске карпатске кампање. Аустријанци сломљени до те мере да над њима узимају команду Немци. Руске извидничке патроле пробијају и у Мађарску равницу, а руска армија држи у рукама карпатске пролазе. Готово цела Буковина је у рукама Руса. И у том тренутку Аустро-Немци добијају новог противника у Италији. Појава румунске армије у Ердељу, преко слободних Карпата, решавајући би утицала на исход борба. Румунија би тада, по цену малих жртава, постигла огромне резултате. Њена пасивност у тим одлучујућим тренутцима омогућила је организирање немачке офанзиве на Карпатима и данас је Буковина и Трансилванија у рукама оних, који их никад неће дати Румунији у место да је у рукама оних којима једино припадају.

То је један од најважнијих пропуштених момената који скоро Румунија неће дочекати, а који ако и дочека, после овакве њене пасивности, неће моћи искористити.

Исти је случај и са Грчком. Њој је Четворни Споразум нудио такве и толике компезације, које би задовољиле и највећег грчког шовинисту, да се стави на страну Четворног Споразума Мудри Венизелос је то запазио и био решен одлучити се, али је био у томе спречен и морао је због тога сићи с власти. Враћен поверењем народа на власт Венизелос је, на глас о мобилизацији Бугарске, био спреман да пропуштени моменат сад искористи, али и овог пута је спречен. Страх од германско-бугарске победе замаглио је очи грчких државника и Грчка је пропустила и други моменат, можда последњи.

Савезничке армије ће на Балкану решити балканеско ратиште без садејства Румуније и Грчке. А тада? Да ли ће тада Румунија и Грчка моћи бити пуном мером компензиране. То свакако не. Може се чак десити обрнуто.

Сада док су балканске операције у току и чији би се повољан свршетак за Четворни Споразум убрзао војничком помоћу Румуније и Грчке, представљају за ове две, иначе пријатељски према нама расположене земље, последњи моменат који се може још искористити, који се не сме пропустити. Пропустили се, у толико горе по оне, који га нису умели искористити.

М.

РЕГИСТАР

„Жид"

Један нам официр прича.

Извршисмо снажан јуриш. Наши војници као холуја пођоше напред, а непријатељ и не сачека нас у своме рову.

После јуриша наређено је да се покупе рањеници. Носиоци рањеника приметише како се један аустријски војник, за кога се мислило да је мртав, мичe. Приђи му један и дрмајући га запита га:

— Ej, бре, јеси ли жив?

Онај отвори очи а затим устаде.

— Ја... ја... господин комит!... Жид сам.

Онај се после никако не могаше начудити, од куда наш војник да погоди да је он Жид. (Јеврејин). **Хомс.**

Бомбардовање Варне

Руси ће се за дан-два искрцати.

Букурешт, 12. октобра.

Листови добијају телеграм из Констанце да је руска флота целог јучерашњег дана силно бомбардовала Варну.

Данас се бомбардовање наставља свом жестином.

Велики транспорт руских трупа већ је на путу за Бугарску и већ колико сутра, најдаље прексутра појавиће се на бугарској обали.

Сигурне вести из Бугарске јављају да је глас о руском бомбардовању силно узбудио бугарску јавност и забринуо војне кругове у Бугарској, јер се није рачунало на овако брзу руску акцију. Тамо се у круговима бугарског штаба много рачунало на руску спорост.

У Румунији је ова вест такође изазвала узбуђење, јер се увиђа да би акција Румуније имала све шансе,

Нове понуде Грчкој

— Савезници нуде Грчкој бугарску Тракију —

Лондон, 12 окт. (радиограм)

Савезници су 11 ов. месеца поднели Грчкој нове предлоге, нудећи јој целу бугарску Тракију и острво Кипар у случају да Грчка пристане да уђе у рат против Бугарске на страни Србије и Споразума.

Грчка још није дала одговор.

* * *

Још једном Грчка је стављена пред велику дилему, можда последњу Њој се отвара перспектива да оствари све своје аспирације, да добије више но што је икад очекивала и да прошири своју владавину и до обала Црног Мора.

Ова понуда је утолико примамљивија што се у Солуну и на територији српске Македоније налази већ толики број савезничких трупа, да за Грчку, нарочито са њених 300.000 војника, не може бити сумње у коначну победу.

Хоће ли Грчка и у овој прилици изабрати онај пут, који ће је лишити не само свих добити, већ и престижа који је досад уживала на југу Балкана?

То ћемо видети за који дан.

Ако би била у питању Венизелосова Грчка, која чини већину, ми знамо какав би одговор био. Питање је само да ли она машина са германофилским осећањима неће опет претегнути и изабрати штету у место користи.

Грчка се још једном налази на судбоносној прекрстници Сачекајмо да видимо који ће пут изабрати.

*

Потврда ове вести налази се у овим телеграмима које публикује Пресбиро:

Париз 10. октобра

„Еко де Пари" доноси: Извесни листови саопштавају, да је од стране Четворног Споразума упућен ултиматум Грчкој, али се та вест није потврдила. Међутим јавља се, да су се савезници сагласили да уступе Грчкој Тракију, коју држе Бугари, и острво Кипар, под условом да Србији пређе у помоћ.

Лондон 11. октобра

Нота, којом Споразум нуди Грчкој Кипар и остале концесије предата је синоћ грчкој влади. Грчка још није ништа одговорила.

Из Бугарске

Без контроле

Букурешт, 8 окт.

Собрање је требало да се састане 15 октобра. Али влада сматра за пробитачко да састанак Собрања одложи за 15 новембар, јер се, вели, велики број посланика налази под заставом.

Колико добро и сложно теку ствари у Бугарској јасно се види и из тога, што Радослављев и Фердинанд ни данас још не маре за контролу.

Против аероплана

Букурешт, 8 сеп.

Из Софије јављају да је тамо, из бојазни од српских аероплана, наређено да се ноћу сме палити светлост само ако се намакну на прозоре црне завесе.

Карактеристично је пак да је неовлашћеним лицима строго забрањено пуцати на аероплане. Боје се, зар, да који куршум случајно не залута у које издајничко чело.

Све за рат

— Утисци из Русије —

Париз, октобра

Стефан Гроном, дописник „Тајмса" описује своје утиске у Русији овако:

„У почетку рата било је случајева, да су се жене бацале на железничке шине, да би спречиле одлазак на бојно поље својих мужева, браће и синова. Данас оне прве позивају све људе у борбу противу непријатеља. Оно што се догодило 1912 г. кад је био усталасан цео народ, то је исто данас. Један стари патриота, кога сам наишао у Ростову, беше наоружан копљем и ножем. „Они нас неће никада победити, јер то неће допустити народ. Ово је народни рат. Они могу заузети Вилну, Минск, Смоленск, па чак и нашу мајку Москву, али ће цео народ скочити, сваки ће зграбити оружје, спалићемо све, све ћемо жртвовати на олтару отаџбине".

„Грозничава активност влада у кућама, фабрикама и радионицама. Један је интересантан амблем, укрштен чекић и мач, испод којега пише „Све за рат". Свуда се чита и чује: „Док се непријатељ не скрха, дотле нема мира". Ту се огледа оно што је Лојд Џорџ истакао: „Да нема куће и радионице која не узима учешћа у општој борби".

„Организација, организација!" то је у овом часу патриотски позив у Русији... Па ипак и ако је пала Варшава и Риги прети опасност — Русија је спокојна".

Ревизорима у Скопљу и Лесковцу и Ваљеву

Као најуредније ревизоре молимо Вас да нам новац за продате бројеве у септембру и прве дане октобра изволите послати по поруци.

Уредништво „НОВОСТИ"

„Новости" примају огласе по умереној цени

Рат или револуција?

— Велики покрет у Румунији. —

Букурешт, 9. октобра.

Сутра пре подне на позив „Унионистичке Федерације", како се зову удружене конзервативна и конзервативно демократска странка, одржаће се истовремено у сали „Дакији" и у башти Кинема Рекс два грандиозна збора, на којима ће се последњи пут и најенергичније затражити од владе да одмах објави рат Бугарској.

Агитација коју су преко штампе предузела сва патриотска удружења под вођством популарних румунских политичара Филипеска и Јонеска, унела је у јавност грозницу, каква се овде не памти Раздражености све више расте у колико се више приближује овај дан, од кога земља очекује велики преокрет и давно жељену одлуку, а од кога стрепе и зазиру германофили и неутралци Ваздух је презасићен електрицитетом и није неоправдана бојазан да од једне једине варнице не наступи страшна експлозија.

Германофилски листови немоћни у борби са великим националним покретом, оптужују Филипеска и Јонеска да хоће да изазову проливање крви у румунској престоници. Из овога се види сва озбиљност покрета, који је усталасао јавност.

Не зна се шта може сутра бити. Док се интервенисти спремају да не стукну ни пред каквим средством само да натерају владу да прими народну вољу и пође у рат, дотле влада предузима мере да, ако затреба, силом спречи нереде. Постоји бојазан да, у случају неспоразума са владом не букне у Румунији револуција. Заоштреност је толика да је ова страшна реч на устима свију, и оних који прете и оних који се опиру.

Док ви будете читали ове редове у Румунији ће се знати хоће ли земља поћи да пролива крв за народно уједињење или ће је проливати у међусобној борби и међусобном уништењу.

Мих.

*

Ни до овог часа није се код нас сазнало шта се у Букурешту у недељу одиграло зато и пуштамо ово писмо како би читаоци били обавештени о расположењу румунског народа и политичким односима у Румунији.

Кад ће Румунија

— Мишљење професора Думитреска. —

Букурешт, 8. октобра.

Професор Думитреску, у „Адеверулу", под насловом »Једина нада", пишући о немачкој офанзиви на Балкану, вели да је циљ Немачке да продре у Турску, наоружа Турке и са том новом војском пође на Египат против Енглеза. Ако би тај план успео, Немачка би завладала целим светом. Сви интереси Енглеске и Француске на далеком истоку били би упропашћени.

Због тога је рат на Балкану необично важан и Енглеска и Француска осећају императивну дужност да што пре прегазе Бугарску и сареде спајање између Немачке и Турске.

О дужности Румуније у овом случај писац чланка вели ово:

„Од тренутка кад се на Балкану буде налазило 450.000 савезничке војске нама ће бити заштићен бок јер ће Бугари бити ангажовани, и онда треба без оклевања, по сваку цену и по све жртве, да пређемо Карпате ради ослобођења нашег нар да који је толико времена трпео.

Аустро-немачки поход на Балкан

— Мишљење В. Михаиловског. —

На дан 23. септембра, равно 10 месеца после уништења армије ђенерала Поћорека, која је продрла била у Србију, аустро—немачка војска пошла је на Балкан. Операције аустро-немачке војске, под командом фелдмаршала Макензена, отпочеле су преласком преко Саве и Дунава широким фронтом од 160 врста у дужину, од Јарка на Сави до Градишта на Дунаву. У циљу да маскирају место прелаза главне своје силе, аустро—немци су прешли Саву на три а Дунав како изгледа на четири места, рискујући да им одреди буду појединачно тучени. А на северо—источном углу Србије, где је требао бити главни прелаз, по гласовима који су Немци пустили преко неутралне штампе, они по свој прилици очекују упад бугарске војске која је концентрисана на линији Видин—Белограчик. Али најприродније је очекивати да Макензен даље наступа долином Мораве.

У овој новој фази рата, српска војска има тежак задатак борбе на два фронта, и то против непријатеља који је бројно надмоћнији и који заузима положај захватајући са три стране. По томе главнији је задатак одупрети се непријатељу који може загрозити војсци с леђа, па с Аустро-Немцима водити аријергардне бојеве све док бугарска војска буде опасна за позадину.

Од бугарске војске зависи како ће се развијати ратни догађаји на Балкану. За сад се још не може предвидети хоће ли англо-француска војска — Михаиловски је ово писао 30. септембра — пристићи у помоћ на време. У сваком случају потребна је велика брзина, јер ако Четворни Споразум хоће да одржи свој уплив на Балкану, Бугарску треба што пре урнисати.

СТАРЕ НОВИНЕ по 0.50 п д. кгр. могу се добити у администрацији „Новости". 1—3

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА СРБИЈЕ БЕОГРАД www.nb.rs

Балканска гарда

— Успомена на Валандовски препад. —

— ...Комите! Некадашњи хероји постадоше прости разбојници...

..Аустрија, која је распирила велики рат, имађаше неодољиву потребу да сачува своју босанску границу, јер јој је претила озбиљна опасност од српске офанзиве. Тада јој се бугарске комите понудише да нападну вардарску железницу и да један део српских трупа привуче на себе.

Тако је постала прва струмичка афера, после које је никло гробље у којем почива 359 српских војника. Ових 359 војника погребени су дуж вардарске пруге, коју су чували до последњег часа као једини пут Русије са њеним савезницима.

Српски официр који ме је довео на ово гробље рече ми: „Било их је 360. Један једини је изнео главу. Ја ћу вам га показати вечерас“.

Те сам вечери имао јединствен доживљај.

Вечерао сам као гост заповедника пограничних стража у једном малом ферму на обали Вардара. Официри, у част Француза који их је посетио. трудише се да га дочекају што су боље могли

После вечере, један човек бронзаног лица, уђе унутра.

— Ево га! — рекоше ми. — Он је био у борби на Струмици.

Он је српски војник, али циганске расе. Носаше под мишицом виолину, јер је рођен и као певач и као војник.

На овоме истом месту где смо сада, када је био напад оне ноћи, мајор Милијашевић је мирно вечерао са својим официрима и исти Циганин певаше песму: своје земље:

Зар је морала доћ,
Ох, и та несрећна ноћ
Када си, драгане мој,
Отиш'о у крвав бој.

Бог је заштитио певача, кога су три метка прострелела, и он се спасао испред комита, који су све друге стражаре живе спалили.

— Циго, певај нам неку песму, коју си певао оне ноћи.

Овде, у истој кућици на Вардару, за истим столом? Па чак исти музикант? То је подстицај за драму, која већ постоји.

Једне ноћи као и ове мајор Милијашевић и његови официри мирно су вечерали. Граница је одавде само пет километара далеко, али је Србија живела у пријатељству с Бугарском. Ко би могао шта посумњати, кад је потпун мир а комите су на неутралном земљишту с друге стране Балкана. При томе има стражарских места који мотре врхове, али је ноћ мрачна и скрива сенке које промичу. Српска стража је мирно вечерала.

Па ипак кроз дубодолине у подножју кршева, једна армија нападача журила се напред. Било их је десет хиљада: Бугара, Турака, па чак и Аустријанаца.

Поглавице ове чувене банде су: Аргир и Стојко!

Међу њима је — ох ироније! — један турски поручник. Немачко их је злато сјединило. Просте комите примали су два динара на дан. Но германско посланство у Софији обећало им је 100 хиљада франака онима који баце у ваздух мост на Вардару. Мост разорен, то значи да Србија буде без муниције. Такође би веза између Париза и Петрограда била прекинута. Сто хиљада динара у злату? Комите су безумне!

Прећоше границу. Марширали су у батаљоним колонама. Наоружани су били модерним пушкама, регуларне војске бугарске. Ко ће одрећи да у завери нису били софијски министри? За ову армију од десет хиљада људи сиграчка је опколити српске страже. Комите су клали несрећнике. Они их мучаху пре милосног и последњег удара.

Један за другим падали су српски стражари. Али пуцњеви су дали знак узбуне и Милијашевић на брзу руку скупи војнике. Циганин је те вечери оставио виолину и узео своју пушку. Иза грудобрана узеше положај. Комите су пробили на свима странама код Валандова Пираве, Терзела. Један се тукао с тридесет. Бесан отпор. Кота 150 последње је прибежиште Срба. Положај штитио је гвоздени пут, а вардарски мост нарочито, којега се желео непријатељ дочепати.

Борба је огорчена, бесна. Други су се тукли у повлачењу.

Један противу тридесет! Ено тамо је река. Србима је било доста да прећу и да живот спасу. Спас је на другој страни. Али нико тамо не прибегаваше. Пре смрт. И они умираху...

Делови падају један за другим... Комите се окомише на рањене, којима су чупали језике, боли очи, растрзали лешине.

Милијашевић би погођен.

Од Срба је остало само двадесет затим пет. Отпор је трајао од 10 часова у вече до 7 ујутру. Још су се на ногама држали двојица, затим само један, тај Циганин. У томе тренутку звук одјекну с друге стране реке. То је помоћ српска.

Они долазе, они су ту. Комите се концетрисаше, устезаху, повлаче, тукући се у повлачењу и поново се вратише преко Балкана.

Вардарски је мост спасен.

Једини који је надживео ове часове био је оне вечери преда мном. Његова је виолина плакала као и други пут, пре четири месеца, пре трагичног напада.

...У маленом ферму Циганин пева као у току фаталне ноћи.

„Зар је морала доћ
„Ох, и та несрећна ноћ,
„Када си драгане мој
„Отиш'о у крвав бој?“

Споља, у мраку, чује се јако брујање... Да ли је то очекивани напад?

То је само Вардар који ваља своје мутне вале и ветар који хучи?

Ферм Пизани.

Репортер

Вратили се. Г.г. Министри који су отишли на погреб Д-р. Лазе Пачуа вратили су се синоћ из Врњаца.

Опет о ситнини. Према сазнању звечећа сребрна монета постала је предмет сарафске спекулације и поред осталих разлога и због тога је наступила оскудица у ситнини. Многи су спекуланти затворили сребрн новац чекајући моменат да га доцније размену за злато, јер рачунају да ће доласком савезничких трупа наступити потреба још јача за сребром, а да ће се јавити јача понуда злата. Ако је тако саме државне благајнице требало би да предухитре ове спекуланте и да уведу нарочите мењачнице.

Добротворка. Катарина, удова, пок. Димитрија Лазаревића, бив. судије, која је преминула у Нишу оставила је сву своју имовину у вредности око 500.000 дин. за школовање Срба, који студирају права у иностранству. Катарина Лазаревић овим легатом спада у ред највећих српских добротвора.

Стање здравља у Србији. По извештају стање у Србији врло добро је.

Америкаиска болница. Америкаиска болница за децу, која је инсталисала у Сиротињском Дому у Нишу и даље продужава свој племенити посао лечећи децу и моли родитеље да се одмах обрате за помоћ чим се за то потреба укаже.

Заробљеници. Заробљеничка Команда наредила је да јој се упуте сви заробљеници који су на раду код приватних људи.

Преглед јавних локала. Услед тога што многи сопственици не држе исправно и чисто јавне локале извршиће се потребан преглед. Код кога се нађе неисправност биће строго кажњен.

Захвалност

Госп. Др. Николају Лонском,

лекару руске мисије

НИШ.

Многопоштовани г. Докторе,

Када је моја незбринута породица изгубила сваку наду Ви сте ме својим очинским старањем, негом и спремом спасли очигледне смрти

Награду, коју сам Вам нудио, одбили све, зато сматрам се побуђен да Вам у своје име и своје породице изјавим овим путем дубоку захвалност. Хиљадили се такви синови паше миле Мајке Русије. Живео много година г. Николају Лонски,

Милија М. Радевковић

деловођа општине илинске

Ратна пошта

О **госпођи Љубици Богић** са троје деце из Скопља ко би шта знао моли се да јави редакцији „Новости“ или г. Алимпију Богићу, Душанова ул. бр. 63-Нови Шор — Ниш.

Госпођица **Дара Пиваревићева кројачица** из Београда, која је становала у кући Живка Кузмиовића рентијера, моли се да своју адресу јави г-ђи Јелени М. Васића. Вождова улица до старог купатила. Ниш. 3—3

Госпођа **Амалија Недељковић** и госпођица **Мица Недељковић** моле се да јаве своју адресу: Редакција „Новости“ за М. С.

Радојка Петровићева, забављља из Београда, кућа Урошевића, станица Параћин, моли сваког ко зна да је извести о Емилији Јовановићевој, забављи у Београду, која је тамо остала за време евакуације из Београда. 1—6

Марија уд. Др. Ђ. Кустудића (код г. Драгутина Јовановића), Крушевац, даје награду и моли ко би је могао известити о Владимиру Кустудићу, ђаку поднареднику.

Драг. Томић, (IX рез. болница, соба бр 12) Ниш, тражи своју жену Зорку, синове: Александра, Васу, Љубомира; кћери: Наталију, Веру и Јованку, који су становали у Которској улици бр. 33 у Београду

Борђе М. Тановић, канд. медецине моли сваког који би шта знао о његовим родитељима, који су з. о. м. избегли из Рипња, да му јави на адресу Санитетски воз бр. 5—Ниш станица. 1—3

Драгутин Станковић бравар, из Београда са станом на дорћолу моли сваког оног, ко зна што о његовој породици жени деци и ташти, нека јави на адресу Драг. Станковић поднар. III жел. чете. 1—3

П. Л. Лазаревићева чинов. из Београда тражи **оца** Лазара Лазаревића рибара трг. који је рањен у Београду, и брата Светозара Л. Лазаревића месар. рад. за кога сам чула да је у Младеновцу, и молим сваког, ко би шта о њима знао, да ме извести на адресу Никола Бабић **Параћин**. 1—2

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

(ИЗВЕШТАЈИ КРАЉ. СРП. ПРЕСБИРО-А)

А) ПОЛИТИЧКЕ

Протест против Немачке

Годишња скупштина католика из Женеве протествовала је у име свију швајцарских католичких удружења против повреда међународног права и међународних уговора од стране Немачке и изразила је наду да ће ускоро видети Белгију ослобођену.

Смрт Пола Ерви-е

Француској Академији у моменту кад се држала годишња седница свих пет Академија саопштено је да је изненадно умро велики драмски писац Пол Ерви е.

Б) СА НАШИХ БОЈИШТА

Одбијени Бугари

Крушевац, 12 октобра

Код Књажевца Бугари су нападали више пута; сви напади су одбијени. Књажевац је у нашим рукама.

Код Пирота биле су борбе. За сада нема никаквих промена.

Бугари су код Врање покушали да се баце на извор реке Ветернице и да се дочепају долине истога имена, па да наставе надирање. Они су задржани, покушај им је са свим осујећен.

Напад на Дрину

Цетиње, 11 октобра

У току 9 октобра непријатељ је на целој Дрини развио јаку активност и на више места покушао прелаз преко реке, али је свуда одбијен.

Цетиње, 12 октобра

У току 10 октобра непријатељ је продужио напад на Дрину, али је свуда одбијен са губитцима по њега и само је извесним делом прешао код Вишеграда. Борба се продужује.

Бугарски неуспех

Вести које су стигле из Грчке потврђују неуспех бугарских трупа које су напале француско-српску војску у пределу Струмице.

Шта им смета

Париз, 10 октобра (радиограм)

Минхенске новине се жале, да киша јако отежава аустро-немачке операције у Србији и да Срби дају жесток отпор.

В) СА СТРАНИХ БОЈИШТА

Руски успеси

Лондон, 10. октобра (радиограм).

У пркос јаким непријатељским нападима као и употреби загушљивих гасова немачка офанзива противу Риге пропала је. Офанзива генерала Иванова на Стиру развија се повољно.

Пропаст „Принца Адалберта“

Лион, 12. октобра (радиограм).

Немачку оклопну крстарицу „Принца Адалберта“ торпедовао је један енглески подводни брод на пучини према Либави. Тиме се број лађа овога типа, које су Немци изгубили од почетка рата попео на цифру 8. од 14 јединица колико су имали на броју 18. јула 1914 године.

Са француског фронта

Париз 12. октобра

Званични коминике од 11. октобра у 11 сати ноћу:

Немци су предузели данас веома јак против-напад у Шампањи на целом фронту Ла Куртин. Французи су одржали позиције задобијене источне и западне а Немци су успели да поновно заузму само у центру један део ровова, где се борба ручним бомбама и даље продужује. На осталом делу фронта нема шта да се забележи.

ПОСЛЕДЊИ ИЗВЕШТАЈИ „НОВОСТИМА“

Французи гоне Бугаре

— Бугари журно беже ка Штипу. —

Ниш, 13. октобра.

Данас је стигао телеграфски извештај начелника битољског округа који гласи:

Штаб француских трупа у Македонији телеграфски јавља да су Французи на целој линији потукли Бугаре. Бугари су имали велике губитке и беже ка Штипу.

Други један телеграм, како сазнајемо из сигурног извора, јавља да Французима иде у помоћ нова велика снага у јачини од више дивизија, која је већ стигла из Марсеља и која се искрцава у Солуну.

* * *

Овај догађај је од врло велике војничке важности у толико пре што он стиже заједно са вешћу о бомбардовању Варне и о руском десану који ће за дан два бити на бугарској обали.

Настављајући офанзиву у правцу Штипа и Кочана, Французи ће ускоро запретити не само боку већ и позадини бугарске војске, тако да ће она, ако не добије појачања у довољном броју — а то свакако неће моћи бити због све већег прилива савезничке војске на свим фронтовима — морати да се повлачи можда брже но што је дошла.

Ускоро се дакле могу очекивати важне вести са јужног фронта.

ФРАНЦУСКО-СРПСКА БАНКА — НИШ

извештава трговачки свет, да продаје чекове на Париз по курсу 120 динара сребра за 100 франака.

Она продаје чекове и на друга места, као: Лондон, Петроград, Њу—Јорк, Милано, Женеву, Атину, Солун и т. д. по одговарајућем паритету.

970 10—10

КРАЉЕВСКО ПОВЛАШЋЕНА

СРПСКА ФАБРИКА СТАКЛА

У ПАРАЋИНУ

Има на своме стоваришту **простог** (све врсте шоковног стакла — чаша, флаша и т. д., цилиндера за лампе) као и **бољег стакла** (гиложираног, гравираног, маланог) и т. д.

Испорука робе Франко Фабрика, постављене у вагону. Фабрика прима и мање поруџбине, али не испод дин. 500. 40—50

Наш мили, добри и никад непрежаљени син и брат

† Бранислав — Лала — С. Манић

свршени богослов Богословије Св. Саве, резервни пешад. потпоручник, водник

погину славно и часно ноћу између 1. и 2 октобра ове године, бранећи своју напаћену отаџбину, на челу своја вода при јуришу у борби са нашим заклетим непријатељима Аустро—Немцима.

Ову по нас гужну вест јављамо, сродницима, пријатељима и познаницима

Александровац — Жупа, 9. октобра 1915. год.

До гроба уцвељени и ожалошћени родитељи: Сима и Милена; брат: Петар; браћа од стрица; сестре од стрица; братанци и братанице; ујак и ујна; теча и тетка; сестре од ујака и тетке и остала многобројна фамилија. 2—3

Наша нада, узданица, срећа и живот, мили јединац син и брат

† ДРАГОМИР — ЖИКА ЋЕРЗИЋ

АКТИВНИ ПОТПОРУЧНИК — ВОДНИК

храбро положи за спас отаџбине, коју је силно љубио свој млади живот пун идеала у 19 години.

За својим дичним јединцем цвили до гроба неутешна мама Драга; отац Милорад Наумовић, члан Управе града Београда; сеја Рада; тетка Милка. 1—3

Власник и одговорни уредник МИЛАН П. САВЧИЋ — Јованова ул. бр. 1 Штампарија Ђ. Мунца и М. Карића. — Ниш.